

[Handelsministeren.]

former for samarbejde mellem selskaberne, der drives inden for forsikringserhvervet — lad mig tilføje: på samme måde som inden for en række andre erhverv. Disse former for samarbejde er mangeartede, men hvad der i den forbindelse særlig interesserer, er det samarbejde, der tager sigte på præmieberegningen f. eks. i form af tariffællesskab og tarifforbund. Dele af dette samarbejde har utvivlsomt karakter af det, man med et moderne udtryk kalder markedspleje, og er som sådan udtryk for rationalisering og standardisering til fordel ikke blot for selskaberne, men også for forsikringstagerne. Inden for tarifforbundene gøres utvivlsomt også en nyttig indsats med hensyn til fastlæggelse af kutyper, og hidtidige erfaringer tør vist siges at pege i retning af, at der her er tale om samarbejdsformer, der stort set gavner forsikringstagerne. Måske bør samarbejdet på disse områder yderligere udvikles, og mine tanker går her i retning af et videregående samarbejde omfattende også forsikringstagerne. Et samarbejde på dette grundlag vil måske navnlig kunne være af interesse inden for de nye former for kombinerede forsikringer, som nu er under hastig udvikling, og hvor samarbejdet mellem selskaberne muligvis bør finde nye veje.

Men alt samarbejde omkring præmiefastsættelserne rejser naturligvis også problemer i henseende til præmiernes størrelse, og man tør vel næppe se bort fra, at det konkurrencebegrænsende element, der indføres med sadanne aftaler, kan gøre tariffjerne mere stive og på visse områder måske højere end nødvendigt eller i hvert fald højere end de præmier, der kunne beregnes under helt fri konkurrence. Jeg tror, det vil være af betydning, om man ved et kommissionsarbejde med sagkyndig bistand og uden forudfattede meninger kunne foretage en systematisk gennemgang af hele denne problemkreds.

Ved en sådan fordomsfri gennemgang af området vil det måske vise sig, at dele af dette samarbejde har karakter af uheldige konkurrencebegrænsninger, som derfor bør afvikles eller underkastes mere indgående kontrol, end gældende lovbestemmelser giver adgang til. Men store dele af samarbej-

det vil utvivlsomt også vise sig at have et effektivitetsfremmende sigte til gavn for såvel selskaberne som forsikringstagerne, og jeg tør som allerede nævnt heller ikke afvise, at der på nogle områder vil vise sig at være behov for mere samarbejde ikke blot selskaberne imellem, men også mellem forsikringserhvervet og forsikringstagerne, end der er tradition for i dag.

Jeg har allerede peget på, at konkurrencen inden for visse brancher måske ikke er så effektiv, som man kunne ønske det, fordi forsikringstagerne ikke på realistisk grundlag kan vurdere deres forsikringsbehov og sammenligne de tilbud, der foreligger fra forskellig side. Dette kan skyldes mangler hos forsikringstagerne, men kan også skyldes, at forsikringsmarkedet inden for en række brancher gennem differentierede forsikringsydelser er så uoverskueligt, at forsikringstageren simpelt hen ikke kan skaffe sig det fornødne overblik. Opdragelse af forsikringstagerne, men også bestræbelser fra forsikringserhvervets side på gennem standardisering af forsikringsbetingelserne at medvirke til at gøre hele forsikringsmarkedet mere overskueligt kan være egnede midler til at lette forsikringstagerens mulighed for at varetage sine virkelige interesser. En yderligere udvikling af den konsulentbetonede indsats over for forsikringstagerne, som visse selskaber allerede interesserer sig for, vil også kunne lette overvejelserne for forsikringstagerne, så de ikke handler mere eller mindre i blinde.

Må jeg herefter gøre nogle bemærkninger om forholdet til udlandet.

Der er i Danmark principielt fri etableringsret for nye forsikringsvirksomheder. Dette gælder også udenlandske forsikrings-selskaber, som i henhold til forsikringslovens § 122 kan oprette forretningsafdeling her i landet, dog kun såfremt danske selskaber har tilsvarende ret i de udenlandske selskabers respektive hjemlande.

Ved den gennemgang af Romtraktaten, som er foretaget med henblik på virkningerne af Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, bl. a. for så vidt angår forsikringsområdet, er der peget på, at det ville være af interesse at undersøge, om dette gensidighedsprincip kan opretholdes efter Danmarks tilslutning. Spørgsmålet er noget